

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer sættes til Forhandling.

Ordføreren (Blem): Som det fremgaar af Betænkningen, er hele Udvalget enig om at indstille samtlige Lovforslagets Paragraffer til uforandret Vedtagelse, idet man er gaaet ud fra, at alle ere enige om, at en saadan Kreditforening for Kommuner sikkert kan blive til Gavn, da der derved mulig kan opnaas billigere Laan for Kommuner end hidtil. Der har under Overvejelserne i Udvalget været Tale om at stille Ændringsforslag, thi naar en saadan Kreditforening skal kunne løse sin Opgave paa en tilfredsstillende Maade, maa Forudsætningen være, at den kan blive administreret saa billigt som muligt. Derfor har det været under Overvejelse i Udvalget, om man ikke ligefrem kunde stryge Bidraget til dens Reservefond ved Optagelsen af Laan, ligesom ogsaa det aarlige Bidrag til samme, idet man har ment, at man her staar over for Laantagere, der maa være saa solide, at der egentlig slet ikke behøves nogen Reservefond; men under Samraad med den ærede Minister blev man klar over, at Ministeren ikke vilde gaa ind herpaa, hvorimod han udtalte, at Bidraget til Reservefonden kunde sættes meget lavt, altsaa kun til en Brøkdel af, hvad de almindelige Kreditforeninger pleje at lade Debitorerne indbetale til deres Reservefond ved Laans Optagelse. Af denne Grund har Udvalget frafaldet at stille Ændringsforslag paa dette Punkt ligesom i det hele taget, og man har kun gjort nogle Henstillinger til Ministeren, som det findes nævnt i Betænkningen. Man har nemlig for det første ment, at det kan være tilstrækkeligt, at der ind sættes een Direktør, da der ikke skal vortes over optagne Vurderingsforretninger. Udvalgets Medlemmer ere ikke blinde for, at det næppe vil være rigtigt, at een Direktør alene underskriver Kasseobligationerne, og have ment, at det bør være to Mænd, der underskrive disse, men man har tænkt sig, at det kan ske derved, at Repræsentantskabets Formand tages med, og for øvrigt, selv om det skulde ske, at der efter Statutterne indsættes to Direktører, vilde vel den ene nærmest blive kontrolerende, komme til at møde en Gang om Maaneden eller saa uden at faa videre med Laanene at gøre; det vilde da væsentlig blive det samme, om han underskrev,

Meningen har kun været, at man ønskede, at Administrationsudgifterne maa blive saa lave som muligt. Dernæst har man gjort en Henstilling om, at Repræsentanterne ikke faa fast Løn, men ligesom i de fleste andre Kreditforeninger kun faa Dagpenge og Befordringsgodtgørelse ved Afholdelse af Repræsentantmøder. Endvidere er der fremsat en Henstilling om, at det ikke maa være alt for længe, inden de interesserede Kommuner, der optage Laan i en saadan Kreditforening, faa Valgret til Repræsentantskabet. Det ligger vel nærmest i, at der er blevet tilstillet Udvalget et Forslag til foreløbige Statutter, hvori det var bestemt, at Stifterne skulde udgøre Repræsentantskabet, indtil der i Foreningen var optaget Laan til et Beløb af 5 Mill. Kr., og indtil der var i alt 100 Kommuner, der havde optaget Laan. Man har ment, at det var for meget. Jeg skal ogsaa gøre opmærksom paa, at i det første Udkast til Statutter havde man tænkt sig, at, naar det første Regnskabsaar var udløbet og Regnskabet aflagt, maatte Stifterne gaa af som foreløbigt Repræsentantskab, og at de interesserede Kommuner derefter skulde vælge Repræsentantskabet. Udvalget har blot gjort en Henstilling om, at Ministeren, naar Statutterne skulle godkendes, vil paase, at disse affattes saaledes, at de interesserede Kommuner faa Ret til at vælge deres Repræsentanter, saa snart det passende kan lade sig gøre. Endelig er der gjort en Henstilling til Ministeren om, at det maa kunne tillades, at der optages en Bestemmelse i Statutterne, hvorefter Institutioner, f. Eks. Kirker, der eje sig selv, og som optage Laan mod Kommuners Garanti, kunne faa disse Laan i Kommunekreditforeningen. Vi have jo Eksempler fra Bornholm, hvor Kirkerne alle eje sig selv. I det øvrige Land eje Kirkerne kun sig selv i Købstæderne og i ganske enkelte Landsogne. Paa Bornholm har man i Henhold til D. L. 2—22—64 tvunget Kirkeinspektionerne til at restaurere Kirkerne og optage Laan, altsammen mod Kommunernes Garanti; men i Henhold til D. L. har Forholdet været ordnet saaledes, at det er Kirkeinspektionen, der staar som Debitor og Underskriver af Panteobligationen, dog mod Kommunens Garanti. Sikkerheden er derfor den samme, som om det var Kommunerne selv, der havde optaget Laanet. Der kunde maaske tænkes andre lignende Institutioner, men jeg har særlig tænkt paa de selvejende Kirker. Jeg vil derfor gerne henstille til